

Temps de Figues

Aina de Cos

NOTICIA 2

HELENA

(Agafa el diari i llegeix.)

“La relación entre ellos había dejado de funcionar hacía tiempo. Explican los amigos de ella que discutían mucho, pero que la joven tardó tiempo en dejarle. "Era una tía muy valiente y creía que podría llegar a controlarlo", cuenta una persona cercana. Hace medio año, ella cortó en seco y viajó a su país. Allí había empezado una nueva vida, que abandonó para venir de visita a España. Fue entonces cuando, hace nueve días, fue con su amiga a casa de él, su ex-novio, a recoger sus cosas y nunca más volvió. El miércoles las encontraron muertas, cubiertas en cal viva.”

(Deixa el diari a un costat.)

Em segueix passant, em despert pensant que som jo, que la dona del diari som jo, coberta en calç viva. Em segueix passant. Però la dona del diari no som jo, jo no vaig tornar a recollir les meves coses, no m'han trobat coberta en calç viva, no som jo. No som jo. És una altra dona. La dona del diari no som jo. Sempre és una altra dona

VICTOR

“Amor, aquesta nit sortiré tard de la feina. No m'esperis desperta. Perdona per ahir vespre. Bé, perdona per les darreres setmanes. No tornarà a passar mai més. T'ho promet. Aquesta vegada ho dic de bon de veres. Mai més. Et compensaré. Ets el meu àngel. T'estimo. T'he comprat això del bàlsam de tigre. T'anirà bé.”

...

“On ets? Perquè no em contestes? Estic preocupat, amor. Estàs bé? On has passat la nit?”

...

“Ta mare no contesta. La teva germana no m'agafa el telèfon. On ets? Diga'm alguna cosa.”

...

“Helena, sis plau, he trucat a tots els hospitals. M'estic tornant boig.”

...

“Contesta collons”

...

“Ets una filla de la gran puta”

...

“Ets una puta egoista. Si no tornes, llençaré tot el que tens pel balcó. T'ho promet que ho faré.”

...

"He anat a la nevera a cercar la confitura de figues, i no el trob. Ets una filla de la gran puta. Amb totes les lletres. Ja m'assabentaré d'on te n'has anat i aniré a cercar el pot. És el meu pot. O me'l tornes o el vaig a cercar. Ja m'has inflat els collons. Tu esculls. Primer em deixes tirat sense cap explicació, i ara veig que també m'has robat. Lladre, més que lladre."

...

“Molt bé d'acord. Ves-te'n. Has canviat de feina?”

...

“Putà cabrona”

...

“Contesta. Només vull que parlem”

HELENA

Tenc por. No sé què es capaç de fer i no sé que fer. No he canviat de feina. Ni de barri. No he marxat a l'altra punta de la ciutat. No he anat a la policia amb els missatges. Què diria? Està parlant d'un pot de de confitura de figues, no de mi. No hi ha amenaça. No parla de fer-me mal. Què puc fer idò? Paciència, em dic. Ja es calmarà. També podria haver la veritat a algú. Potser seria tot més fàcil. Però la veritat no la sap ningú. Mai no li he contat a ningú què passa de portes endins. La veritat és que em fa por. M'agradaria marxar. A la francesa. Puc telefonar la meva germana. No. Sé que no ho faré. Millor que sigui a la francesa. Sí, a la francesa millor. No fa falta dir res a ningú.

TEMPS DE FIGUES

HELENA

M'agrada l'olor de figuera. L'olor de figuera és Mediterrani. És ca meva. Són els estius de quan era menuda. Anàvem a cercar la llet amb un pot de llautó, i de camí hi havia una figuera que a mi em semblava gegant. Ens hi pujàvem i vengam a menjar figues. Tornàvem amb la llet i la panxa plena. Els dits bruts, la boca bruta. Pura felicitat.

VICTOR

Em sembla que sóc al·lèrgic a les figues, les dels arbres. Mu mare en feia confitura. Pots i pots. Tenia una obsessió amb la confitura de figues. Potser en vaig menjar massa quan era petit. El meu cos ha desenvolupat una repulsió immediata. Una bona figa no. M'agraden molt les figues.

HELENA

M'ho va contar un cosí, això de la dita. Només plou en temps de figues. Quan cauen a terra, les figues encara es poden aprofitar per donar de menjar als porcs, però si es banyen, si plou i es banyen, no serveixen ni per això, ni per donar de menjar als porcs. I tu dius, els porcs? Si s'ho mengen tot. Idò no. Les figues banyades no. Em vaig sentir igual durant molt de temps: una figa que no serveix ni per donar de menjar a un porc.

VICTOR

Tampoc entenc aquesta dita de les figues, que si plou quan hi ha figues, que si plou en temps de figues. El temps de figues és a l'estiu. Bé, ho sé per mu mare i la seva puta confitura. Tampoc plou tant en s'estiu. Igual, una ruixada de tant en tant. I?

HELENA

Em va venir aquesta dita al cap, el dia que el vaig veure per casualitat, darrere de la barra del bar on anava a fer el cafè cada matí devora ca meva. La rutina d'un cafè en el mateix bar cada matí, m'ajuda, què vols que te digui. Són aquestes petites coses les que m'han ajudat a aixecar-me.

VICTOR

Saps què m'ajuda a mi? L'exercici físic. Sortir a córrer. Aquest puntet on veus que no pots més i segueixes, perquè estàs totalment enganxat a la bilirubina aquesta, bé, com se digui. Com se diu? Serotonina? Aquesta del plaer. Sempre se m'aixeca. Amb això no tenc cap problema. Som un home com Déu mana, collons, com mon pare.

HELENA

Sempre plou en temps de figues. Sempre plou, per exemple, just quan has decidit que volies estendre la roba, o pitjor, just quan l'has acabada d'estendre. Quan el veig darrere la barra del bar, em qued gelada davant la finestra. Una ruixada al meu darrere, figues com tomàtiques s'estavellen contra el terra.

VICTOR

Un home com cal, i un home com cal, de vegades ha d'amollar alguna hòstia a temps, estavellar una cadira contra el terra, només com un avís, que sàpiguen qui és i que amb ell no s'hi juga.

HELENA

Sent un dolor físic. Aquí, al cor. Com si em clavessin qualque cosa al cor. De veres. Un estilet al miocardi. No estic exagerant. No me crec que no se n'adonés. “Sisí Emperatriz”. No m'ho crec. Fa mal.

VICTOR

Sense fer mal a ningú, eh? Que tampoc som un animal. Tu em coneixes.

HELENA

Em conec. Tenc un tremolor lleu, a l'ull esquerra. Ha començat avui, quan l'he tornat a veure.

VICTOR

Mai em veuràs tremolar. Tenc el pols ferme com un martell. Aquesta feina de cambrer és transitiva, o transitòria, com es digui. Tenc els meus somnis, jo. Els meus projectes. Pensava que amb n'Helena havia trobat el meu projecte de vida. Era ella, saps? Em vaig obrir en canal i li ho vaig donar tot. I em va deixar tirat. Si pogués tornar enrere, canviaria moltes coses. Per començar, no hagués deixat que mu mare es consumís empotant confitura de figues. Mon pare era un bon home, un home com cal, però de vegades, podia ser un poc animal. Jo callava i menjava. Pa amb confitura.

HELENA

Mira'm l'ull. Ho veus? Tremola. No pot ser que hagi vengut a fer feina just davall de ca meva. Creus que m'ha seguit? Ara sap on visc. Segur que m'ha vist passar. Sap que visc al costat del bar on treballa, sap on visc. Què faig? Em torn a canviar de casa. Fins quan?

VICTOR

Només vull que parlem. Helena, per favor, només serà un moment. Vius aquí, no? Pujam un moment a casa teva i parlem com persones civilitzades. Deixa'm pujar un moment. No em pots deixar així.

(...)